

demokratiet, men beholdt ungdomsforbundets organisationsapparat, måtte en ny socialdemokratisk ungdomsbevægelse opbygges gennem en sammenslutning af de spredte afdelinger, der bevarede tilslutningen til socialdemokratiet, og Chr. Christiansen, der på dette tidspunkt endnu ikke var fyldt

25 år, måtte påtage sig den krævende gerning, som det var at være den forbundsformand, der skulle samle og udbygge et ungdomsforbund, der i virkeligheden skulle være en helt ny ungdomsbevægelse.

Da Arbejdernes Oplysningsforbund, der var en konsekvens af den øgede interesse for oplysningsarbejdet — til dels skabt gennem den nye ungdomsbevægelse — blev dannet, gik Chr. Christiansen i 1927

over i det videregående oplysningsarbejde som sekretær for oplysningsudvalget i Århus.

Atter greb skæbnen imidlertid ind i hans tilværelse. Stifteren og den første leder af AOF, Harald Jensen, døde i meget ung alder, og Chr. Christiansen måtte overtage hans post og forlade Århus, hvor han kort tid i forvejen havde påbegyndt deltagelse i det kommunale arbejde.

Det blev på denne post som leder af Arbejdernes Oplysningsforbund, at Chr. Christiansen øvede sin egentlige mandsgerning, idet han måtte føre de hidtil skitsemæssigt planlagte arbejder ud i det praktiske liv.

Der skulle udbygges aftenskoler og etableres højskoler, og det kulturelle arbejde skulle tilpasses nye undervisningsformer.

I 1932 var Chr. Christiansen — som indkaldt stedfortræder — medlem af folketinget et lille års tid; men fra valget i 1935 og indtil sin død, altså i mere end 27 år, repræ-